

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skygebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682342368/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Her de gamle Bjergfolk boede,
Her den lille Dreng blev født.
– Bisp og Hertug ere glemte,
Byens Mure er i Graus.
Alt igjen sig atter reiser,
staaer man i det lille Huus.

Byen havde mig noget saare venligt. En lille Dreng legede udenfor den gamle Kirke, og ridsede med Kridt paa de store Kampestene; maaskee de samme ogsaa have været Luthers Skrivertavle, da han legede her. Raadhuset har et kanter, dunkelt Udseende, ligesom hans Tidsalder; det har rimeligviis seet ganske saaledes ud i hans Tid, som nu, derimod har Huset, hvor han blev født, undergaaet en Deel Forandringer. Det benyttes nu som Skole. Paa et Vindue staae *Luther* og *Melanchton* i Glasmalerie, og over Døren læses, rundt om et illumineeret Basrelief med Luthers Portrait.

»Gottes Werck es Luthers Lehr,
Darum weyht sie nimmer mehr!»

Der stod en gammel Bonde paa Gaden med sin Kone, han stavede hende Verset, og jeg kunde see paa deres Ansigt, hvilken Masse af dyb og herlig Poesie, der laae dem i hvert Ord; thi deres Blik opklaaredes forunderligt, og da han sagde det sidste, var det, som han havde sagt en Engels Aabenbaring, og de troede det.

»Luther!» siger *Jean Paul*, »Du ligner Rhinfaldet! hvor mægtigt stormer og torøner Du ikke! men ligesom Regnbuerne svæve ubevægelige paa dets Strøm, saaledes hviler ogsaa Naadens Bue, Freden med Gud og Menneskene, i dit Bryst; Du ryster kun din Jord, men ikke din Himmel!»

Det er poetisk smukt, men dog laae der mig her, med den Tone og det Udtryk, hvormed den Gamle sagde til sin Kone om Luther: »det var en Mand!» noget langt større, rigtigere og stort. Jeg troer, at *Jean Paul* selv vilde have fundet det samme, om han havde hørt det!

Luther »det var en Mand!» derfor brød han Pavedømmets Aag; derfor sang han: